

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego kolei nie obowiązują?

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: sobota, 24, maj 2014 19:19

Jarosław Komża

Odśłony: 2170

Kolej przy prowadzeniu swoich inwestycji nie będzie musiała brać pod uwagę ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. To istota projektu ustawy *o zmianie ustawy o transporcie kolejowym* (druk 2375), który sejmowa komisja infrastruktury skierowała pod obrady Sejmu. We wtorek 27 maja będzie on rozpatrywany na posiedzeniu komisji.

Jak czytamy w uzasadnieniu, *celem projektowanej nowelizacji jest usprawnienie procedur służących realizacji inwestycji infrastrukturalnych i taborowych w transporcie kolejowym. Ma to nastąpić poprzez: usunięcie wątpliwości interpretacyjnych i jednoznaczne rozstrzygnięcie, że przy wydawaniu decyzji administracyjnych na podstawie przepisów rozdziału 2b ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1594) organy wydające te decyzje nie stosują przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym, co oznacza w szczególności, że postanowienia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego nie są dla tych organów wiążące (art. 1 pkt 1 ustawy nowelizującej).*

Samorządy z planami się spóźniają, a kolej chce (podobno) inwestować

Warunkiem niezbędnym do realizacji procesu inwestycyjnego, a wcześniej uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, jest uzyskanie decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej. Ustawa z 30.08.2013 r. *o zmianie ustawy o transporcie kolejowym* (Dz. U. poz. 1152) uchyliła regulację wynikającą z art. 9ad ust. 2., mówiącą, że w sprawach dotyczących lokalizacji linii kolejowych nie stosuje się przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym. Uchylenie to spowodowało wątpliwości, czy konieczne jest sprawdzenie wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej pod kątem zgodności z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego przez organ wydający decyzję, na podstawie rozdziału 2b ustawy o transporcie kolejowym.

Autorzy projektu argumentują, że wątpliwość ta znacznie wydłużyła termin uzyskiwania decyzji lokalizacyjnych, *zważywszy na fakt braku i nieaktualności miejscowych planów przestrzennych. W dużych aglomeracjach opracowanie i zatwierdzanie takich planów trwa latami, z tego właśnie względu zmiana, która miała miejsce w ustawie, może doprowadzić do całkowitego paraliżu niektórych inwestycji kolejowych, zarówno już prowadzonych jak i przewidywanych do rozpoczęcia (nie można bowiem założyć, że unowocześnianie polskiej kolei będzie sprowadzało się jedynie do rewitalizacji linii). Ponadto może to spowodować, iż program inwestycyjny dla kolei trzeba będzie zweryfikować, przesuwać terminy rozpoczęcia prac budowlanych na okres bliżej nieznanym. Realizacja inwestycji może się bardzo opóźnić w szczególności, gdy niezbędne będzie pozyskanie dodatkowych terenów dla infrastruktury kolejowej, co w wielu przypadkach może skutkować niezgodnością składanych wniosków z mpzp.*

Z uzasadnienia do projektu wynika, że konieczność powrotu w ustawie do zapisu w art. 9ad ust.2 (z pewnym zastrzeżeniem) i opisanych w treści przed 30 sierpnia 2013 została uznana za zasadną przez Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju. Celowość wprowadzenia zmiany oraz potrzeba dużego tempa prac nad tą regulacją zostały potwierdzone na grudniowej naradzie w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju z udziałem przedstawicieli wojewodów.

Autorzy podsumowują, iż brak wprowadzenia przedmiotowej zmiany może oznaczać utratę kolejnych miesięcy w realizacji programu inwestycyjnego unowocześniającego polską kolej. Jednocześnie doszli do wniosku, iż wprowadzenie zmiany nie generuje kosztów ani dla budżetu państwa, ani dla budżetów samorządowych. Czy aby na pewno?

Źródło: sejm.gov.pl